

NÁŠE NOVINY

16. ÚNORA 1993 - 3 (83)

NEZÁVISLÝ TŘEBANĚSKÝ OBČ

V sobotu se v Liberci volila Miss Čechy '93. Naše noviny byly u toho a vsadily si na vítězku. Vsadily na tu vpravo, na Mirjanu Patočkovou a - to se dalo čekat - stálo je to panáka. Vyhrála Alice Karpíšková, čili dívka vlevo. Sportovně uznáváme, že s výškou 174 cm a mírami 88 - 60 - 89 nám v Karlových Varech na Finále Miss '93 ostudu dělat nebude. Vzhledem k tomu, že naše favoritka skončila v Liberci na třetím místě a do Varů pojedje také, pokusíme se fernetu získat zpět. Držte nám (jí) palce.

(mf)

Foto pro NN Karel Šuster

POZOR NA NĚ!

Zajímavé. Zatímco soudně a rozumné obyvatelstvo České republiky mělo v uplynulých dnech plnou hlavou měnění korunek československých za korunky české, rozhofel se další z dějinných bojů o charakter matičky (komunistické) strany. Ortodoxní, dobře kovaní bolševici usoudili, že nastal čas udeřit do bubnů a rozvinout prachem zvolna zapadávající rudý prapor. Za socialismus, ozvalo se z politického záhrobní, a nová komunistická platforma je na světě.

Štěpán, Obzina, Papež - s těmito jmény se veřejnost učí spojovat „nové proudy“ v kompartaji.

Pěkná sešlost, jen co je pravda, a na cestě za „lepšími zítřky“ určitě ne osamocená. Takže soudruzi se nepoučili. Takže soudruzí pořád nechápou. Není jim na nic ze všeho toho bince, který tu po nich zůstal, nestydí se ani trošku za všechna svinstva, která základní lidské slušnosti a morálky zbavení primitivové ve jménu jimi oprašovaných marx-leninských teorií napáchali. Mít toho na svědomí tolik jako oni a nekončit díky spravedlivému hněvu mnou postižených u popravčí zdi, modlím se k bohu. K bohu a k lidem. Za odpuštění.

Uím, se svědomím, s lidskostí, s pokorou či humanitou si na pravě

(Dokončení na straně 2)

NOVINKY Z RATHAUSU

Obecní zastupitelstvo Zadní Třebaně se ke svému pravidelnému jednání sešlo ve čtvrtek 11. února.

- na jednání byl přítomen zájemce o pronájem rekreačního objektu na Ostrově p. Huňáček. Došlo k předběžné dohodě. O podepsání smlouvy vás budeme informovat,

- konečně se dostavil dlouho předvolávaný p. Švarc, o jehož přestupku jsme informovali již před několika měsíci. Byl nucen zaplatit pokutu,

- stále menší zájem o služby mandlu nutí obecní zastupitelstvo provozovnu zrušit a nabídnout stroj k prodeji.

Další jednání OZ se bude konat 25. února 1993.

(Mák)

DLE PARAGRAFU...

Trestného činu loupeže se dopustili neznámí pachatelé 1.2. na silnici v blízkosti obce Chlustina. Poškozený byl při jízdě předjet vozidlem Opel Vectra, ve kterém seděli dva muži. Po předjetí dávali poškozenému najevo, ať zastaví. Po vystoupení z vozu vytáhl jeden z neznámých mužů nůž a pod pohrůžkou násilí žádal o vydání peněz. Když se dočkal 2 000 korun, oba lupiči odjeli.

Krmný sběrný vůz v hodnotě 27 312 korun byl v době od 1. 1. do 1.2. odcizen z líteňského střediska Státního statku Lochovice. Ve věci krádeže zahájil vyšetřovatel trestní stíhání.

Rychtářské právo - dřevěnou tyč asi 50 cm dlouhou s řemínky, dítky a kotoučový magnetofon odcizil v noci z 3. na 4. 2. neznámý pachatel z muzea Svatopluka Čecha v Litni. Celkem způsobil škodu 10 500 Kčs. (kv)

DOSTALI VŠICHNI

Dotazníky, týkající se plynofikace obce, už podle informací obecního úřadu dostali všichni občané. Vyhodnocení provede p. Jiří Nádvořík. (M.K.)

Třebaňský masopust 1992
Foto: R. Tláška

POZOR NA NĚ!

/ DOKONČENÍ /

bolševiky nepřijdu. Oni totiž mají svoje teorie socialistické revoluce a nesmiřitelného třídního boje. Mají své rudé knížky, své rudé zástavy o -dostanou-li se k moci- svůj rudý teror. A taky špiclování a ponižování a lež a přetvářku a žaláře a lágry a vyhnanství a smrt. A vítěznou cestu za socialismem.

Zatímco někteří mění peníze, pracují, podnikají a vůbec, dělají všechno proto, aby (u) té-

KARNEVAL NN

Dětský karneval, pořádaný pomalu už tradičně redakcí Našich novin, se koná v neděli 28. února od 14. 00 hodin v zadnotřebaňském Společenském domě. Tradiční bude i program, nebudou v něm samozřejmě chybět hry, soutěže ani odměny, o hudbu se postará TŘEHUSK, o občerstvení firma Roubal a dcera. Takže: Dětský karneval NN - 28.2., 14.00, SD Z. Třebaň. (mf)

ZAHRÁDKÁŘSKÉ SCHŮZOVÁNÍ

Výroční členská schůze třebaňské organizace svazu zahrádkářů se koná v sobotu 20.2. od 9.30 ve Společenském domě.

to zemi už zase -a konečně- bylo lépe, jiným straší u hlavě. Pozor na ně!

Miloslav Frýdl

TENTOKRÁT JEN...

Pro trestný čin krádeže, kterého se dopustil neznámý pachatel tím, že se v neznámý den měsíce ledna vloupal do dvou rekreačních chat v katastru obce Zadní Třebaň, bylo 4.2. zahájeno trestní stíhání.

Oproti jiným případům byla způsobená škoda tentokrát malá - celkem asi 1 900 korun.

(kv)

J.ZAMRAZIL: 94

Nejstaršímu občanu naší obce, panu Josefu Zamrazilovi, popřáli k jeho 94. narozeninám starosta obce a zástupce SPOZ.

Životní jubilej v únoru dále oslavily paní Bedřiška Rybáková (85) a Marie Kramatová (80).

Srdečně blahopřejeme a přejeeme pevně zdraví. (fs)

TŘEBAŇSKÝ MASOPUST

Pečte kobližky, chystejte masky - masopust je tady. Ten letošní třebaňský se koná v sobotu 27. února a začne ve 13.00 hodin divadelním kusem, který u kapličky předvedou řevničtí ochotníci. Poté se vydá vsí průvod maškar, hudlat bude TŘEHUSK.

Večer, od 20.00 se v SD koná taneční zábava. Hraje orchestr J. Opletala, vstupné 25 korun.

(mf)

OTEVŘENÝ DOPIS J. VAŠÁKA

Vážený pane Nádvorník, čelí jsem Český deník (článek Exol). Z Vašich slov, v něm pronesených, jsem se dozvěděl, že nejpozději do konce února má ke mně přijet armáda nebo policie, aby mi zbourala chatu. Pokud se tak nestane, jdete od všeho, neboť nebudete někomu pro smích. Rád bych Vám k tomu řekl několik slov.

Dobrá Vás, pane Nádvorník, chápu. Snažíte se poctivě plnit svoji funkci. Stojí Vás to čas a námaha. Žádám uznání, jen samá práce a někdo si z Vás bude ještě utanovat. Vůbec se proto nedivím, že chcete se vším praštit. Přesto Vám radím, nedějte to. Zkuste místo toho raději na chvíli odložit pochopitelný pocit křivdy a podívejte se na celý případ z druhé strany.

Představte si, že máte chatu, kterou jste zdědil po rodičích, že jste v ní prožil své dětství a vaši rodiče stáří. Teď v ní prožívají dětství zase vaši potomci a na stáří se připravujete vy. Nejsou to ovšem jen nostalgické vzpomínky, ale také ekologické důvody, pro které jsem se rozhodl zde žít. Najednou se jednoho dne objeví předseda stavebního odboru, pan ing. Milan Horký. Nafouk vám chatu zbourat a netají se tím, že nevou vám již nepovaží poslat. Copak byste ani na mém místě dělal? Vy? Jistě byste si, tak jako já, kládli otázku. Proboha proč? Vždyť takových chat, jako je má, jsou přece stovky. Jak to, že zrovna já mám být srovnán se zemí? Důvody, na kterých je rozsudek postaven, Vám ale odpověď nedají. Mohl byste ukázat prstem na chaty, kterým také prošla životnost a přece stojí. Na chaty, u kterých také není dodržena bezpečná požární vzdálenost 6 metrů, které jsou také obklopeny hořlavým materiálem atd. Chyba tedy zjevně není v chatě, ale v chatarí. Ten svojí odlišností provokuje a musí tedy dostat za vyučenou, že píše žádosti a dopisy, to by nevedlo, má na to právo, ale on je píše - neslychaně - humorně. Drzost, dělá si z úřadu srandu. Rozvrací staletím zavedený řád. Kdy? to napíše jinak, zasáhne vojsko nebo policie. Z úřadu si, Vašáku, srandu dělat nebudeš. To tak, abychom na Berounsku měli veselého občana. Úředníci všech zemí, spojte se! Ten člověk musí dostat za vyučenou. Píše si a vysvětluje, co chceš, o chatu stejně přijdeš. Jestli ne, tak položím funkce.

A Vašák píše a píše, vysvětluje, zakládá kopie, spis mu utášené roste. Píše na všechny světové strany, ale kloudné odpovědi se stejně nedočká. Marně vysvětluje, že, pravda, nemá ná záhod stavební povolení a ví, že by na něj proto neměl chodit, ale co má probona dělat, když již 18 let marně čeká na vyřízení žádosti. Zbytečně vysvětluje, že bezpečná vzdálenost mezi ním a sousedem není dodržena proto, že soused si přistavil svou chatu k jeho a stavební úřad k tomu dal požehnání. Proč ho tedy nyní za vlastní chybné rozhodnutí trestáš?

Jinak se s ním samozřejmě jedná - pravidla hry to vyžadují. Je zván na jednání. Je sestavena komise. Je zahájeno řízení o odstranění stavby. Pan Vašák již z názvu ví, jak asi jednání dopadne. Proto ho ani moc nepřekvapí jinak nepochopitelný jev, že označený požárník se zajímá pouze o to, co by mohlo chytnout, o přichystaný hasičí materiál však zájem nemá. Členové obecního zastupitelstva pak nepovažují ani za nutné

do chaty, o jejímž osudu spoluurozdují, vstoupit. K čemu pronášet vnitřek stavby, když na sebrání střechy nad hlavou stačí jen letmý pohled z dálky? Pan ing. jistě ví, co dělá.

Po pravdě řečeno, majitele by opravdu dokázalo překvapit jen objektivní posuzování celého případu již při první návštěvě u předsedy stavebního úřadu mu bylo po deseti minutách jasné, že je to v pytlí. Přijezdem pana ing. jednání sice leprve začalo, ale výsledek se dal tušit již předem. Pan Vašák jen žasne, co se z původní nevinné stížnosti na hluché hry dětí nakonec vyvinulo. Stavební úřad to nechce slyšet a odmítá přiznat přímou souvislost mezi stavebním řízením a vleklým sporem se sousedem, ale boužeři, je to tak. Proč by jinak poslal své rozhodnutí jen sousedovi, který si na mě stěžuje. O druhého souseda, kterého z požárního hlediska onerožují dokonce mnohem víc, se vůbec nezajímá.

A již je tu rozsudek. Chatu mám zbourat a na místě, kde stála, mám udělat zahradu. Kdyby jen to. Úřad je mlstivý. Musím ještě navíc všechna prkna odhřebkovat. Zkoušel jsem to, jde to těžko. Prosil jsem, aby mi alespoň takhle odpustili. Ani mi neodpověděli. Dá rozum, že jsem se proti nespravedlivému rozsudku odvolal. Vědom si toho, jakým tempem pracuje úřad, když se jedná o mě, trpělivě čekám. Jaké je však moje překvapení, když se z novin dozvím, co se na mě chystá. Žádná odpověď odvolacího orgánu, ale vojsko nebo policie má přijít. Pan inženýr dovede člověka překvapit. Já si tu spokojeně hovím, místo aych pění pytle s pskem a zaujímal kruhovou obranu. Jak je vidět, půjde tedy opravou do tuhého. Ozbrojené složky rozkaz splnit musí. Já zase musím poslechnout své vnitřní přesvědčení. Co se má dělat, musíme se poprat. Nu což, ve Třebani bude vojna. Určitě to zvýší atraktivnost obce. Pan Roubal bude mít radost. Nejspíš podlehnu přesile, ale to není podstatné. Vy, pane Nádvorník, stojíte od samého začátku bezvýhradně na straně pana ing. a ten se se mnou v žádném případě nemazlí. Nedivte se ale, prosím, že se o Vás tu a tam otlu. Kdybyste zůstal neutrální, nevíšim bych si. Vy se mnou však jednáte jako s nepřite-

lem. Chcete mi zbořit domov. Vy na mě s armádou a já mám být sametový? Na jedné straně se mnou jednáte jako s darebákem a na druhé straně čekáte, že se budu chovat jako svatý. Víte, pane Nádvorník, žiji ve Třebani téměř čtyřicet let. Zpočátku víkendově, posledních devět let intenzivně. Přesto o mně Třebaň nevěděla. Nebýt oně nešťastné stížnosti na dětský křik, nevěděla by dál. Žiji tře jako myška. Či spíše jako včelka. Nikoho si nevšímám, jen plyně střádám do úlu. Písek, cihly, cement, dřevo atd. Vásk víte, chci úl zvelobit. Nedivte se ale, že začnu zlobně bučet, když mi do něho šfouřáte a chcete mi ho zbořit. Zajíc se brání klíčkováním, tchoř se nebude bránit čelním útokem jako nosorožec, ale zvedne ocasek a zallačí. Každý dělá, co umí. Já píši dopisy. A že jsem občán vespis, jsou numorné.

Vy se mnou jednáte jako s nepřitelem a chodíte si ke mně na parcelu na špacír. To ale musíte našlapovat opatrně a chodit jak v minovém poli. Když překročíte své pravomoce a uděláte si prohlídku bez vědomí majitele, ozvu se. Budte rád, že stížnost byla tak mírná a že neurguji její vyřízení. Žasnu nad Vaším přístupem. Jako

Prápfíčina všech nesnází pana Vašáka, chata 052, ukrytá pod stanem. „Ten bordel neměl být vidět,“ říká pan Vašák, „tak vidět není...“ Foto NN J. Malý

byste byli boží a já jen bílý červ, kterému nepřísluší kritizovat Vaše činy. Svěšené pravomoce z Vás přece lepší lidi neudělají. Običením taláru se přeci nikdo nestane hned spravodlivým. Činy, jen činy za něj mluví. Když má někdo v šupletí kulaté razítka, nemusí mít nutně i pravdu. Jestli se Vám (myslím tím úřad) podaří zbourat má chatu, veimí mi zkomplikujete život. Já pak samozřejmě napfu svoji fantazii a energii a zkomplikuji ho zase Vám. Chata je můj jediný majetek a při mŮ povaze je mi jasné, že se na nic jiného nezmůžu. O mě odšictiví se děti nepopourou. Přiznám se, že mi nejde pouze o chatu, ale také o princip. Jáme-li si všichni před zákonem rovni, tak si také rovni budeme. Z jednání stavebního úřadu ale vídm, že někteří lidé to ještě nepochopili. Nevidí ve mně občana, ale případ, v chatě nevidí domov, pouze stavbu s prošlou životností. Nepostavit se tak strážnému zůsoubu uvažování na odpor by mohlo znamenat, že třeba v případě něhého

(Pokračování na straně 4)

NEJSTARŠÍ / TŘEBAŇSKÉ / DOMY 3/

Dům (v roce 1770) čp. 2. Tato usedlost bývala v průběhu let chalupou, pak až půllánovým statkem - kolem 30 stýchů, tj. cca 9 ha polí). Obytné stavení stávalo podél silnice, mezi dnešními domy čp. 1 a 86.

V roce 1608 koupil chalupu Jan Straširbka za 55 kop grošů míšeňských od Jana Auředníka. V roce 1630 ji předal synovi Jiřímu Jirův syn, Vojtěch Straširbka, prodal chalupu, tehdy asi čtvrtlánovou - kolem 15 stýchů, tj. cca 4,5 ha Matěji Roztočilovi, který do naší obce přišel neznámo odkud. Matěj zemřel v roce 1660, ale to tu už hospodařil jeho syn Bartoloměj. V roce 1680 převzal hospodářství Bartolomějův syn Jiří Roztočil, narozený v roce 1657. Ten měl se ženou Voršilou šest dětí narozených takto: 1684 Jan, 1686 Václav, 1689 Ludmila, 1690 Matěj, 1694 Martin, 1695 Anna. Byl to výborný hospodář, který chalupu rozšířil na půllánový statek. Synovi Janovi ho předal v roce 1720. Mezi tím se jeho syn Matěj v roce 1711 přizemil do čp. 16.

Jan Roztočil měl se svojí ženou Marií mimo dalších pěti dětí opět i syna Jana narozeného v roce 1714. Ten se pak v roce 1743 oženil s Annou a zplodil s ní pět dětí. Byly to: 1754 Jan, 1747 Václav, 1750 Jiří, 1752 Matěj, 1755 Martin, tedy samí synové.

V roce 1722 zemřel v čp. 16 Matěj Roztočil ve věku 42 let. Zanechal po sobě o deset let mladší vdovu Evu a čtyři děti narozené takto: 1757 Kateřina, 1758 Václav, 1763 Marie, 1766 František. Tuto vdovu Evu si vzal za manželku Jiří Roztočil z čp.

2 (tehdy dvacet dva let starý), převzal ji i s dětmi k sobě na statek a chalupu čp. 16 po něm převzal starý otec (58 let). Hospodařil na ní se svými zbylými syny, Václavem a Martinem.

V čp. 2 nastoupil po smrti Jiřího Roztočila jeho nevládní syn, narozený v roce 1795. Po jeho smrti v roce 1858 ještě tři roky na statku hospodařila vdova po něm, Marie. Teprve v roce 1861 si Josefovu dceru Antonii vzal za manželku Josef Raboch z čp. 12 a hospodařili pak spolu na obou statcích. Raboch však zemřel už v roce 1864 a vdova Antonie se ještě v téže roce provdala za Václava Všetěčku, dříve mílnáře odkudsi od Berouna. Když v roce 1881 Antonie zemřela, prodal Všetěčka všechny pole patřící k čp. 2 různým zájemcům, obytné stavení a hospodářské budovy pak Františku Veselému, hospodařil na čp. 10. Protože statek čp. 12 prodal už v roce 1864 a v obci mu tedy už nic nepatřilo, odstěhoval se pryč.

Veselý sám zde užíval pouze stodolu a chlévy, zatímco obytné budovy pronajímal. Tak v naší obci zanikl první statek.

Dne 16. 7. 1916 uhořel do stavení a chlévů, krytých tehdy ještě došky, blesk. Bylo po senoseči, vše plné suchého sena, a tak tyto budovy shořely rychle a úplně. Po požáru tu zůstala stát jen stodola krytá už tehdy taškami, a stojí tu dosud.

V době požáru byl ovšem majitelem čp. 2 už zeť Veselého, František Skopový. Ten pak v době zvýšeného

KINO ŘEVNICE

19. 2. TOM A JERRY (USA)

- první celovečerní snímek s nejslavnější filmovou dvojicí

20. 2. ZÁBLESK (USA)

- osudové láska dvou amerických vyzvědačů

26. 2. UNIVERZÁLNÍ VOJÁK (USA)

- fantastický akční film o stroji schopném přemítet

27. 2. HON NA PONORKU (USA)

- přepis slavného románu Hon na Rudý říjen.

Začátky představení 19.30 hod.

Dětské představení

20. 2. ŽELEZNÝ JAN

- začátek 15.30 hodin.

KINO LITEŇ

17. 2. UNIVERZÁLNÍ VOJÁK

20. 2. EXTRÉMNÍ PŘEDSUDEK

24. 2. VYSOKÁ HRA PATRIOTŮ

27. 2. VETŘELEC 3

Začátek představení 18.00 h.

stavebního ruchu v obci v roce 1926 postavil na místě bývalých chlévů malý domek pro svoje zemědělské dělníky - byl přece majitelem statku čp. 10 - a ten nesl čp. 2 až téměř dodnes, kdy v něm už přes dvacet let nikdo nebydlí. Proto tu také bylo čp. 2 zrušeno.

O rok později postavil pak Skopový vedle spáleniště bývalého obytného domu dům nový, dnes čp. 86 a obě tato čp. měla jednoho majitele. Po Skopových oba domy zdědila jejich neteř, bezdětná rodina Suchých a po ní její synovec, dnešní majitel, pan Josef Zeman. (Pokračování)

Ing. Arnošt Tuček

OTEVŘENÝ DOPIS J. VAŠÁKA / DOKONČENÍ /

objevení někoho, kdo byl úředně prohlášen za mrtvého, bude tento podle zákona popraven. Z lidského hlediska by se sice ustoupit dalo, ale z hlediska zákona nelze. Předpis je předpis. Je něm proto, pane Vašák, hluboce líto, ale tady je černé na bílém napsáno, že životnost vaší chaty skončila v roce 80. Opravdu nás to mrzí, ale napravíte čeho Pali? Já pak jsem asi opravdu exot, když říkám: Lidé neblbněte, vždyť ten člověk žije, vždyť ta chata je přece dobrá, tak snad ten papír přepíšte.

Jako bych mluvil do duhu. Když podám žádost o prodloužení životnosti, ani mně neodpoví. Kdo by se bavil s bláznem, že? Jenže bez vzájemné domluvy se nic nevyřeší. Jde o to, jestli budeme vedle sebe žít v pohodě, nebo se na sebe budeme mračit a dělat si těžkosť. Nemám zamračené tváře rád, a proto bych volil první variantu. Napadlo mne, že byste

mohl mít podobný názor a že bych alespoň s Vámi mohl vést dialog. Co tomu říkáte? Nebylo by lepší si někde v klidu sednout a popovídat si? Co takhle přijít na kafe nebo na pivo? Nemusíme si přece vyměňovat názory jen na stránkách tisku.

Můj pohled na celý problém tedy znáte. Jakýpak asi bude pohled z Vaší strany? Za svými názory si sice tvrdě stojím, ale jsou-li mi předloženy rozumné důvody, provedu korekci. Na závěr pak bych chtěl říci již jen tohle. Vedou mě k tomu mé zkušenosti. Uvidíte, pane Nádvořník, že se tomu našemu vážení budeme jednou smát. Zkusme proto ten čas přeskočít a zkusme se tomu zasmát již teď.

Tak co, přijdete?

Jiří Vašák

(Redakčně kráceno a upraveno)

NA POMOC JUGOSLÁVII

Sbírku oblečení, bot, hraček, příkrývek, matrací NA POMOC JUGOSLÁVII organizuje Děkanův úřad v Berouně.

Sbírka probíhá do 17. 2. na telefonním čísle (0311) 21 964 (čekanství) nebo přímo do vagónu na nákladovém nádraží v Berouně do 22. 2. od 8 do 18 hodin. Je třeba, aby věci byly ukládány do krabic nebo pytlů.

(Máček)

ZAČAROVANÝ KRUH

Je asi každému jasné, tedy i pánům radním, že inverze, která provází naše žití, není zrovna to, co bychom si přáli. Kouř z komínů, zplodiny z výfuků aut, smog, to vše tvoří nedýchatelnou clonu všude, tedy i v dólíku naší obce.

Plynofikace, o které se teď mluví, by jistě k ozdravení obce přispěla. Problém je v tom, že zájem o přípojku má jen malá část z nás. Proč, když topení plynem je po všech stránkách výhodnější? Musí to tedy mít důvod. Nemalou úlohu v tom hraje to, že lidé nevědí, k jakému finančnímu závazku se upisují v případě zájmu o přípojku. Myslím si, že by bylo třeba sdělit, kolik by stál jeden metr přípojky a dále, kudy by vedení šlo. Pak by si podle toho, jak daleko by byl jeho dům od hlavního vedení, každý mohl vypočítat, kolik by ho přípojka stála. Jistě by občany také zajímalo, kdy by přibližně k napojení došlo.

K mnohým obavám mě také přivádí zkušenost s čističkou. Jak se ukázalo, lidem je zatěžko smířit se s dočasnými nepříjemnostmi, spoje-

nými s její výstavbou. Myslím si, že při každé výstavbě či rekonstrukci, na ulici, v domě, v bytě, se přece musí počítat s něčím výjimečným. Když občané nevyjdou vstříc, mohou se starosta i zastupitelstvo snažit sebevíc, není to k ničemu. Vznikne začarovaný kruh.

Bydlela jsem hodně let v rodinném domku ve vilové části Prahy. Při výměně plynového a vodovodního potrubí v naší ulici jsme chodili téměř rok domů po lávkách přes výkopy rozvrtanou ulici. Nikdo nás neupozornil na to, jak dlouho bude rekonstrukce trvat. Komu se nepodařilo včas vyjet s vozem z garáže na jiné prostranství, ten zkrátka rok nejezdil. Když jsem měla děti malé, mohly si hrát stejně dobře na zahradě jako na ulici. Ulicí přejezoval jen málo vozů s koňmi, auto zřídka. Proti bylo nádraží, zde přejel dvakrát za den vlak. Dnes je z této ulice velmi frekventovaná třída a navždy už jí zůstane. Jezdí tam ve dne v noci dvě autobusové linky, nádraží dostalo jinou podobu, vlaky jezdí neustále. Hluk, otřesy, v noci osvětlené byty z ulice i nádraží. Majitelů rodinných domků se nikdo na nic neptal. Ale to jen tak, mimochodem.

Vracím se k naší obci, nemyslím si, že by pání radní neměli pochopení, co se týče smogu v našem dólíčku, vždyť dýchají totéž, co my. Jen nevím, co by momentálně měli dělat. Zakázat lidem topit? To přece ne. Starají se o plynofikaci obce. Jestli k ní dojde, záleží na nás. Zmíněné dohady kolem čističky mě však přivádějí k úvaze, že málo pochopení v čemkoliv pramení spíše ze strany občanů. Bohužel.

Marie Kloubková

ZIMNÍ TURNAJ

HUDLICE - QZT 0 : 1
- utkání bylo zcela v režii našich borců, nebylo však dohráno: Na protest proti katastrofálnímu výkonu rozhodčího mužstvo Ostrovany těsně před koncem prvního poločasů odešlo z hřiště. Gól Kozák.
(Mák)

JARMILA NOUOTNÁ - Byla jsem šťastná

6. listopadu 1928 mi psal: Milá slečno Nouotná, děkuji za přátelskou vzpomínku a přání; navzájem Vám přeju vše dobré.

Napadlo mi, že by byla v Miláně pro Vás příležitost pěstovat trochu dějiny umění nejen Vašeho, nýbrž maiby, architektury atd. Buď na universitě nebo v nějakém podobném Institutě. Mním přednášky, excursie, svačim i četbu. Občas krátké prázdniny třeba ve Fierancii, Římě, vidět sbírky. Zdá se mi, že takové vzdělání by prospělo i zpěvu a hlavně vystupování na scéně, hře. Věk sama v tom najdete, co je Vám nejlepší.

Pozdravuje Vás president.

Četla jsem tehdy velmi ráda D'Annunzia a zůstávalo jsem ve styku s Guarnierioho přítelkyní Medeou Colambarou, která D'Annunzia velmi dobře znala a měla nápad, abychom ho navštívily v Gardone. Dychtilo jsem poznat tohoto básníka, vždyť jsem přečetla tolik jeho knih a věděla jsem o jeho více než přátelství s Eleonorou Duse, kterou popsal ve svém Il fuoco. D'Annunziův život byl naplněn senzace. Na počátku první světové války měl co dělat, aby se Itálie postavila na stranu Spojenců. Bojoval s velkou statečností v letectví, za což dostal titul Duca di Nauaso. Letadlo, kterým létal, je dodnes vystaveno na jeho majetku v Gardone, na Lago di Garda.

Opravdu nevím, co jsem očekávala, ale ani nemohu popsat, jak jsem byla zklamána, když jsem ho poznala. V zahradě nás přivítal malý, holohlavý, spíle ošklivý muž v admirátské uniformě. Řekl, že mě obdivoval v Aréně v Bigolettu a že je velmi rád, že mě může poznat osobně. Ale později a oběd, když začal velmi živou konverzaci, všechny jeho nedostatky ustoupily do pozadí. Diskutovali jsme o síle osobnosti a farmy a došli jsme k závěru, že farm je vnitřní kvalita, která působí svou přítelovostí, lidské vlastností, kterou muži i ženy zkoušeli po staletí analyzovat a pěstovat. Tělesná krásu s tím vůbec nemusí souviset. V historii je mnoho příkladů lidí, kteří nebyli fyzicky krásní, ale jejich osobnost přitahovala a často změnila běh světa. Například Voltairre na francouzském dvoře Ludvíka XV., člověk fyzicky téměř odporý, přitahoval každého svým duchem a neodolatelným osobním vystupováním.
(Pokračování)

VZPOMÍNKA

Dne 15.2. uplynuly tři roky od chvíle, kdy při výkonu svého zaměstnání tragicky zahynul Vladislav Rybák ze Žadní Třebaně. Děkujeme všem, kteří vzpomenu s námi. Otec, manželka Dana, dcery Katka, Dana, Vladěna, Tereška.

CO VY NA...

... to, že v minulém týdnu obtěžovalo na řevnickém nádraží jakési podezřelé individuum na vlak čekající školáky? Po zřejmém úchylném chování, který podle některých indicií pendloval v uplynulých dnech mezi Řevnicemi a Třebaní, pátrají policisté.

... to, že byl opět uzavřen novinový stánek na třebaňském nádraží? Zdá se, že nás už opět (po kolikáté...?) ohrožuje perspektiva informačfprostých rán a cest kamkoliv. Najde se odvážlivec ochotný a schopný podnikat a s největší pravděpodobností i riskovat?

... znovu o něco zničenější telefonní budku? Kdy že jsme to o vandalismu, kterému je permanentně vystavována, psali naposled? Takže, co, nezrušíme ji raději...?
(mf)

